

Den sidste sag på dagsordenen var:

**17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:**

**Forslag til folketingsbeslutning om overførsel af administrative funktioner fra folkekirken m.fl. til de kommunale folkeregistre.**

Af Bruno Jerup (EL) og Bent Hindrup Andersen (EL).

(Fremsat 21/2 96).

Forslaget sattes til forhandling.

**Forhandling**

**Kirkeministeren (Birte Weiss):**

Den grundregistrering af den danske befolkning, som folkekirken foretager i sine ministerialbøger, er ganske rigtigt, sådan som Enhedslisten også påpeger, en administrativ og verdslig opgave. Og skulle opgaven løses af andre end folkekirken, så ville det såmænd være nærliggende at overdrage den til de kommunale folkeregistre. Men når det er sagt, så er der ikke mere, jeg er enig med forslagsstillerne i i forbindelse med denne folketingsbeslutning.

For det første vil jeg godt slå fast, at den nuværende ordning er velfungerende, og for et meget stort flertal af befolkningen ville det indebære en serviceforringelse, hvis grundregistreringen flyttes fra folkekirken til folkeregistrene.

For det andet er der langt flere ministerialbogsførende sognepræster og kirkekontorer, end der er kommunale folkeregisterkontorer. Registreringsstedet er altså tættere på den enkelte borgers bopæl, end det ville være, hvis man overførte registreringen til kommunen.

For det tredje så betyder den nuværende ordning, at borgerne kun behøver at henvende sig ét sted i forbindelse med fødsel eller navngivning og i forbindelse med dødsfald. Og det ligger altså sådan, at 80 pct. af alle børn, der fødes i Danmark, bliver døbt i folkekirken, og folkekirkens præster medvirker ved mere end 90 pct. af alle begravelser.

Hvis registreringen af navngivning og dødsfald blev flyttet til folkeregistrene, ville det komme til at betyde, at et meget stort flertal skulle henvende sig to steder, altså først på folkekirke og dernæst hos præsten med henblik på aftale om tilrettelæggelsen af den kirkelige handling. Jeg synes også, at det er værd at understrege, at mange mennesker værdsætter den personlige og individuelle betjening hos

præsten eller kordegnen og de råd og den vejledning, som man kan få dér.

For borgerne vil der altså være tale om en forringelse, hvis man flytter grundregistreringen, og der vil efter min opfattelse heller ikke blive tale om en administrativ lettelse.

Umiddelbart kan det nuværende system se ud til at rumme en del dobbeltadministration, fordi ministerialbogsførerne skal indberette fødsler, navngivning og dødsfald til folkeregistrene. En overførsel af registreringen ville dog stort set ikke mindske dobbeltregistreringen; folkekirken skulle jo fortsat lave registrering af det meget store flertal af befolkningen, der er medlemmer af folkekirken.

I løbet af de senere år er der gennemført en rationalisering af ministerialbogs- og kirkebogsførelsen med nye fortrykte skemaer, nye attestblanketter og en forenklet forretningsgang, og en yderligere forenkling og effektivisering er på vej.

Kirkeministeriet planlægger i øjeblikket i samarbejde med bl.a. CPR-kontoret under Indenrigsministeriet at gå over til edb-registrering. Det vil bl.a. indebære, at papirgangen fra kirkekontor til folkeregister afskaffes. Ud fra en økonomisk betragtning vil der kun være minimale besparelser ved at overføre grundregistreringen fra folkekirken til folkeregistrene. Som nævnt vil folkekirken fortsat have behov for at have en registrering af sine medlemmer og af de kirkelige handlinger.

En overførsel af registreringen fra kirken til kommunerne kan derfor næsten kun begrundes, sådan som det jo også sker i bemærkningerne til forslaget, med, at man ønsker en egentlig adskillelse af stat og kirke. Og netop den begrundelse er regeringen uenig i. Der er ingen grund til at tro heller, at der i befolkningen er et ønske om at ændre på den nuværende folkekirkeordning. Tværtimod er der jo mange små dagligdags tegn på, at danskerne i høj grad værdsætter, at vi har en åben og en rummelig folkekirke.

Et meget stort flertal er, og det er jo helt efter deres eget ønske, medlemmer af folkekirken. Et stigende antal benytter sig af folkekirkens forskellige tilbud, og selv de, der ikke kommer i kirken så ofte, mener, at den er en væsentlig del af vor folkelige og kulturelle tradition, som vi ikke bør undvære.

Der er derfor ingen grund til at tage skridt til at ændre forbindelsen mellem stat og kirke, der som bekendt også vil kræve en ændring af